

Vergaderjaar 2006–2007

**30 682**

## **Wijziging van enige socialeverzekeringswetten en enige andere wetten (Verzamelwet sociale verzekeringen 2007)**

**B**

### **NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG**

Ontvangen 10 november 2006

Met belangstelling heeft de regering kennisgenomen van de bijdrage van de leden van de CDA-fractie bij het onderhavige wetsvoorstel. Op de opmerking en de vraag van deze leden wordt in het navolgende nader ingegaan.

De leden van de fractie van de CDA merken op dat volgens afspraak de jaarlijkse verzamelwetten uitsluitend technische wijzigingen/verbeteringen zouden bevatten. Deze leden stellen vast dat om redenen van «wetgevingseconomie» nu in de voorliggende Verzamelwet een vijftal kleine beleidswijzigingen zijn opgenomen. Om de deur voor herhaling en dan van meer ingrijpende aard niet open te zetten, wil de commissie gaarne de toezegging tegemoet zien dat toekomstige verzamelwetten weer aan de gemaakte afspraken zullen voldoen.

Bij de parlementaire behandeling van het toenmalige wetsvoorstel Veegwet SZW 1998 heeft de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in zijn brief van 2 december 1998 aan de Eerste Kamer (Kamerstukken I, vergaderjaar 1998–1999, 26 239, nr. 109a) toegezegd er in de toekomst naar te streven de beleidsmatige onderwerpen te scheiden van de onderwerpen die van strikt technische aard zijn en het opnemen in een veegwet uitsluitend te beperken tot deze laatste onderwerpen.

Wel is daarbij de volgende kanttekening geplaatst. Als op enig moment beleidsmatige knelpunten worden gesignaleerd die nopen tot wetswijziging rijst de vraag hoe deze veranderingen gestalte te geven. Deze wijzigingen kunnen ofwel via aparte wetsvoorstellen hun beslag krijgen, ofwel worden meegenomen in een ander (verzamel)wetsvoorstel. Het bezwaar van separate wetsvoorstellen is dat er dan een aantal min of meer kleine wetsvoorstellen, waarvan spoedige afhandeling wenselijk is, moet worden gepresenteerd. Zeker als het gaat om een enkel onderwerp van op zich geringe omvang is de werkwijze van separate wetsvoorstellen minder wenselijk.

Het vorenstaande geldt ook thans nog onverkort. Om de wetgevingslast te beperken en om redenen van «wetgevingseconomie» is er dan ook na 1998 voor gekozen om – naast technische wijzigingen en verbeteringen –

kleine beleidswijzigingen niet in meerdere separate wetsvoorstellen aan het parlement aan te bieden, maar samen te voegen tot één wetsvoorstel.

Dit is gebeurd in meerdere verzamelwetten die het karakter hebben van reparatiewetgeving en geen majeure beleidswijzigingen omvatten.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,  
A. J. de Geus